پیدایښت

یعني اوّل کتاب دَ حضرت موسیٰ

اوّل باب

۱ ۲ ۱ په ابتدا کښې الله آسمانونه او زمکه پیدا کړل ۲ او زمکه ورانه او
خالي وه او په مخ دَ ژورئ تیاره وه او دَ الله روح دَ اوبو په مخ
۳ ۴ رپیده ۳ او الله ووېل چه رڼا دِ شي نو رڼا شوله ۴ او الله رڼا ولیدله
۵ چه ښه ده نو الله رڼا له تیاري نه بیله کړله ۵ او الله رڼا ته ورځ
ووېله او تیاري ته ئې شپه ووېله نو ماښام او صباح وړنبئ ورځ
۶ شوله ۶ او الله ووېل چه دَ اوبو په مینځ کښې دِ فضا شي او اوبو بهِ دِ له
۷ اوبو بېلي کاندِ ۷ نو الله فضا پیدا کړه او په مینځ دَ اوبو کښې چه دَ
فضا دَ لاندِ وي او دَ اوبو چه دَ فضا دَ پاسَ وي جدایي ئې وکړله او
۸ هم هغه شان وشه ۸ او الله هغه فضا ته آسمان ووایه او ماښام
۹ او صباح دویمه ورځ شوله ۹ او الله ووېل چه هغه اوبه چه دَ آسمان
دَ لاندِ دي یو ځاي دِ جمع شي او وچّه دِ ښکاره شي او هم هغه شان
۱۰ وشه ۱۰ او الله وچي ته زمکه ووېله او جمع شوِي اوبو ته ئې قالي درياب ووايه
۱۱ او الله ولیدل چه ښه دي ۱۱ او الله ووېل چه زمکه دِ واښه او
هغه بوټي چه تخم نیسي او میوه داري وُني چه دَ خپل جنس په شان
میوې نیسي چه خپل تخم په کښې په زمکه باندِ وِي و ټوکوي او هم
۱۲ هغه شان وشه ۱۲ پس زمکي واښه او بوټي چه تخم دَ خپل جنس
په شان نیسي او وني چه میوه نیسي او تخم دَ خپل جنس په شان
۱۳ په کښې وِي وویستل او الله ولیدل چه ښه دي ۱۳ او ماښام او صباح
۱۴ دریمه ورځ شوله ۱۴ او الله ووېل چه دَ آسمان په فضا کښې دِ نورونه

ښي چه دَ ورځي او دَ شپي په مېنځ کښ بېلتون وکاندِ او دَ ښنانو او
دَ وقتونو او دَ ورځو او دَ کالونو دَپارَ دِ شِي ۱۵ او دَ آسمان په فضا ۱۵
کښ دِ نوُرونه شِي چه زمکه روښانه کړي او هم هغه شان وشه
۱۶ نو الله دوه لوي نورونه جوړ کړل لوي نور دَ ورځي دَ حکم دَپارَ او ۱۶
وړوکي نور دَ شپي دَ حکم دَپارَ او ستوري ئي هم ۱۷ او الله دوي ۱۷
دَ آسمان په فضا کښ کېښودل چه په زمکه باندِ روښنائي وکړي
۱۸ او په ورځ او په شپه باندِ حکم وکاندِ او دَ روښنائي او دَ تیاري ۱۸
په مېنځ کښ جدائي وکاندِ او الله ولیده چه ښه دي ۱۹ او نماښام ۱۹
او صباح څلورمه ورځ شوله ۲۰ او الله وويل چه اوبه دِ ډېر زیات ۲۰
کړي هسي ځناور چه ژوندون لري او مرغان چه دَ زمکي دَ پاسَ دَ
آسمان دَ فضا په مخ دِ والوزي ۲۱ نو الله لوي نهنګان او ټول ژوندِي ۲۱
ځناور تلونکي هغه چه اوبو ډېر پیدا کړي وُو دَ هغو دَ جنس په شان
او ټول ښانګدار مرغان دَ هغه دَ جنس په شان ئي پیدا کړل او
الله ولیده چه ښه دي ۲۲ او الله وله برکت ورکړ او ورته ئي وويل ۲۲
چه بار ونیسئ او ډېر شئ او دَ قالي دریاب اوبه ډکي کړئ او مرغان دِ
په زمکه ډېر زیات شِي ۲۳ نو نماښام او صباح پنځمه ورځ شوله ۲۴ او ۲۳-۲۴
الله وويل چه زمکه دِ ژوندِي ځناور دَ هغه دَ جنس په شان څاروِي او
چنجي او ځنګلِي ځناور دَ هغه دَ جنس په شان وباسي او هم هغه
شان وشه ۲۵ نو الله دَ زمکي ځناور دَ هغه دَ جنس په شان او ۲۵
څاروِي دَ هغه دَ جنس په شان او ټول خوځېدونکي دَ زمکي دَ هغو دَ
جنس په شان جوړ کړل او الله ولیده چه ښه دي ۲۶ او الله وويل ۲۶
چه مونږ به انسان په خپل صورت او په خپل شان سره جوړ وُو
چه دَ قالي دریاب په کبانو او دَ آسمان په مرغانو او په څارویو او
په ټولي زمکي او په ټولو خوځېدونکیو چه په زمکه خوځېږي حکم کوي ۲۷ نو الله ۲۷
انسان په خپل صورت پیدا کړ دَ الله په صورت ئي پیدا کړ نر او ښځه

٢٨ ئې پیدا کړل ٢٨ او الله دوي له برکت ورکړ او دوي ته الله ووېل چه
بارداره او ډېر شئ او زمکه ډکه کړئ او لاندې ئې کړئ او دَ قالي دریاب
په کبانو او دَ آسمان په مرغانو او په ټولو ژوندیو چه په زمکه ځي
٢٩ حکم کوئ ٢٩ او الله ووېل چه ګوره ما هر بوټي چه تخم نیسي تاسو
له درکړید دي دَ ټولي زمکي په مخ باندې او هره ونه چه په هغي کښې
میوه وي هسي ونه چه تخم نیسي ستاسو دَپارَ به خوراک ښي ٣٠ او
٣٠ دَ زمکي هر یو ځناور له او دَ آسمان هر مارغه له او هر یو تلونکي
له په زمکي چه په کښې دَ ژوندون ساه وي ټول شنه واښه مې دَ
٣١ خوراک دَپارَ ورکړي دي او هم هغه شان وشه ٣١ او هرڅه چه
الله جوړ کړي وُو وَئې لیدل او ګوره چه ډېر ښه دي او ماښام او
صباح شپږمه ورځ شوله ✣

دویم باب

٢-١ آ نو آسمانونه او زمکه او ټولي لښکري. دَ دوي پوره شولي ٢ او الله
چه څه کار کاوه په اوومه ورځ ئې پوره کړ نو په اوومه ورځ له
٣ خپلَ ټوله کارَ چه ئې کاوه وزګار شه ٣ او الله اوومه ورځ مبارکه
کړله او پاکه ئې کړله ځکه چه دي له ټولَ کارَ خپله چه الله دَ جوړولو
۴ دَپارَ پیدا کړ په دغه کښې وزګار شه ۴ دا دَ آسمانونو او دَ زمکي دَ
پیدا کیدلو بیان دي په هغه وقت کښې چه دوي پیدا شوي دِي په
٥ هغه ورځ چه خداوند الله زمکه او آسمانونه جوړ کړل ٥ او هیڅ بوټي دَ
میدان لا په زمکه کښې نه وُو او هیڅ واښه دَ میدان لا نه وُو
ټوکیدلي ځکه چه خداوند الله په زمکه باران نه وه وَرَولي او نه سړي
٦ وه چه دَ زمکي خدمت وکړي ٦ نو له زمکي نه لړه پورته کیده او دَ
٧ زمکي ټول مخ به ئې اوبه کاوه ٧ او خداوند الله دَ زمکي له خاورو نه سړي
جوړ کړ او دَ هغه په سپېږمو ئې ساه دَ ژوندانه پُو کړه او سړي ژوندي
٨ ځان شه ٨ او خداوند الله په عدن کښې نمرخاته ته یو باغ نهال کړ

۹ او هغه سړي چه ئې جوړ کړي وه هلته ئې وساته ۹ او له زمکي نه
هره ونه چه ښایسته ښکاریدله او په خوراک کښې ښه وه خداوند الله
وټوکوله او دَ باغ په مینځ کښې ئې هم دَ ژوندانه ونه او دَ نیکو او دَ بدو
۱۰ دَ پیژاندلو ونه ۱۰ او دَ باغ دَ اوبو کولو دَپارَ له عدن نه یو سیند ووت او له
۱۱ هغه نه څلور سرونه وویشلي شول ۱۱ دَ ورنبي نوم فیشون دي او هغه
۱۲ دَ حویلي په ټوله زمکه کښې وګرزیده چه سره زر هلته کیږي ۱۲ او دَ
۱۳ هغي زمکي سره زر کره دي او هلته ګوګل او بلور هم شته ۱۳ او
دَ دویم سیند نوم جیحون دي او هغه دَ کوش په ټوله زمکه کښې
۱۴ ګرزي ۱۴ او دَ دریم سیند نوم حِدَقیل دي چه دَ اَشُور په نمرخاته بهیږي
۱۵ او څلورم سیند فرات دي ۱۵ او خداوند الله سړي واخست او دَ عدن په
۱۶ باغ کښې ئې کښیناوه چه ئې خدمت او ساتنه کوي ۱۶ او خداوند الله سړي
۱۷ ته حکم وکړ و ئې ویل چه ته دَ باغ له هري ونې نه خوره ۱۷ لیکن دَ ښو
او دَ بدو دَ پیژاندلو له ونې نه مه خوره څکه چه کومه ورځ چه له هغي
نه وخوري نو خوامخواه به مړ شي

۱۸ ۱۸ او خداوند الله وویل چه ښه نه ده چه سړي یواځي وي زه دَ ده دَپارَ
۱۹ مددګار دَ ده په شان جوړوم ۱۹ او خداوند الله ټول څناور دَ میدان او واره
مرغان دَ آسمان جوړ کړل نو بیا سړي ته ئې حاضر کړل چه ووینې چه
دي ئې څه څه بولي نو چه سړي هر ژوندي نفس ته وباله نو هم هغه
۲۰ ئې نوم شه ۲۰ او سړي دَ ټولو څارویو او دَ آسمان دَ مرغانو او دَ ټولو دَ میدان
څناورو نومونه کیښودل ولي دَ سړي دَپارَ مددګار دَ هغه په شان موندي
۲۱ نه شه ۲۱ نو خداوند الله په سړي باندِ درُوند خوب وروست نو او ده شه
او دَ هغه له پښتو نه ئې یوه واخستله او دَ هغي ځای ئې په غوښه
۲۲ ډک کړ ۲۲ او هغه پښتۍ چه خداوند الله له سړي نه آخستي وه ښځه
۲۳ ئې ترِجوړه کړله او سړي ته ئې حاضر کړله ۲۳ نو سړي وویل چه دا
اوس هډوکي څما له هډوکو نه او غوښه څما له غوښو نه ده دا

۲۴ ښځه بللي شي چه له نر آخستلې شوي ده ۲۴ له دې سبب سړي خپل
پلار او خپل مور پرېږدي او د خپلي ښځي سره پيوست شي او يو جثه
۲۵ کيږي ۲۵ او دواړه بربنډ وو سړي او د هغه ښځه او دوي نه شرميدل +

دريم باب

۱ ۱ او د ميدان له ټولو ځناورو چه خداوند الله جوړ کړي وو مار ډير
مکار وه نو ښځي ته يې وويل چه دا رښتيا ده څه؟ چه الله ويلي دي چه
۲ د باغ له هري ونې نه مه خورئ ۲ نو ښځي مار ته وويل چه د باغ د
۳ ونې له ميوې نه خوړو شو ۳ مګر له ميوي د هغي ونې چه د باغ په مينځ
کښ ده الله ويلي دي چه تاسو تري مه خورئ او مه وله لاس وروړئ
۴ هسي نه چه مړه شئ ۴ نو مار ښځي ته وويل چه تاسو به هيڅري مړه
۵ نه شئ ۵ بلکه الله پوهيږي چه کومه ورځ چه تاسو له دي نه وخورئ
نو ستاسو سترګي به پرانستي شي او تاسو به د الله په شان د ښو او
۶ د بدو پيژاندونکي شئ ۶ نو ښځي وليده چه ونه خوراک له ښه ده او
سترګو له خوشحالي ده او د پوهي بخښلو د پاره غوره ده نو د هغي له
ميوي نه يې واخسته او وې خوړله او خپل سړي له يې هم چه ورسره
۷ وه ورکړله نو هغه وخوړله ۷ نو سترګي د دواړو پرانستلي شوي او پوه شول
چه موږ بربنډ يو نو د انځر پاڼي يې وګنډلي او د ځانونو د پاره يې لنګوټه
۸ جوړ کړه ۸ او دوي آواز د خداوند الله واوريد چه د ورځي د باد د الوتلو
په وقت کښ په باغ کښ ته نو سړي او ښځي يې د يهوه الله له مخ
۹ د باغ د ونو په مينځ کښ پټ شول ۹ او خداوند الله سړي ته آواز وکړ
۱۰ او ورته يې وويل چه ته چرته يې ۱۰ نو وې ويل چه ستا آواز مې په
۱۱ باغ کښ واوريد نو ويريدم ځکه چه بربنډ يم نو ځان مې پټ کړ ۱۱ نو
وې ويل چه چا پوه کړي چه ته بربنډ يې له هغي ونې نه چه ما در
۱۲ ته حکم کړي وه چه له هغي نه مه خوره خوړلي دې دي څه؟ ۱۲ نو سړي
وويل چه هغه ښځه چه تا ځما سره کړي وه هغي له هغي ونې نه ما

١٣ له راکړه نو و مِ خوړه ١٣ نو خداوند الله ښځې ته ووېل چه دا دِ څه وکړل
١٤ ښځي ووېل چه مار وغلولم نو و مِ خوړه ١٤ پس خداوند الله مار ته
ووېل هر کله چه تا دا کار وکړ نو ته په ټولو څارويو کښ او دَ
مېدان له ټولو ځناورو نه ملعون يي په خپله ګېډه به ځي او ټولي
١٥ ورځي دَ ژوندون خپل خاوري به خوري ١٥ او زه به ستا او دَ ښځي په
مېنځ کښ او ستا دَ اولاد او دَ هغي دَ اولاد په مېنځ کښ دښمني واچوم
١٦ نو دي به ستا سر ټکوي او ته به ددهٔ پونده چيچي ١٦ او ښځي ته ئې
ووېل چه ستا عذاب او ستا حمل به ډېر زيات کړم په عذاب سره به
اولاد راوړي او خپل سړي ته به دِ شوق وي او دي به په تا باندِ
١٧ حکم کوي ١٧ او آدم ته ئې ووېل چه هر کله تا دَ خپلي ښځي خبره واورېدله
او له هغي وني نه چه ما حکم کړي وه چه له هغي نه ته مه خوره وخوړله
نو زمکه ستا په سبب لعنتي شوله ټولي ورځي دَ ژوندون خپل به ته
١٨ په غم سره خوري ١٨ او هغه به ستا دَپارَ اغزي او مال‌کونډي وټوکوي
١٩ او ته به دَ مېدان شينکي خوري ١٩ ته به دَ خپل مخ په خولو سره ډوډئ
خوري تر هغه پوري چه زمکي ته ورو ګرزي چه ته ترِ آخستلي شوي يي
٢٠ ځکه چه ته خاوري يي او خاورو ته به ورګرزي ٢٠ او آدم دَ خپلي ښځي
٢١ نوم حوّاء وباله ځکه چه دا دَ ټولو ژوندو مور ده ٢١ او خداوند الله دُ آدم او
دَ هغه دَ ښځي دَپارَ له څرمني جامي جوړي کړلي او دواړو ته ئې واغوندولي
٢٢ ٢٢ او خداوند الله ووېل چه اوس آدم لکه يو له مونږ دَ ښو او دَ بدو
پېژاندونکي شه هسي دِ نه وي چه خپل لاس اوږد کړي او دَ ژوندانه له
٢٣ ونّي نه هم څه واخلي او وخوري او تر ابدَ ژوندي پاتي شي ٢٣ نو خداوند
الله دي دَ عدن له باغ نه وويست چه دَ هغي زمکي چه دي ترِ آخستي شوي
٢٤ وه خدمت وکړي ٢٤ پس آدم ئې وشاړه او دَ عدن دَ باغ په نمرخاته
کرّوبيان او برېښيدونکي ګرزيدونکي تُوري دَپارَ دَ ساتني دَ لاري دَ وني
دَ ژوندون ئې ودرول ❖

PENTATEUCH IN PASHTU.
TRANSLATED BY THE REV. WORTHINGTON JUKES.
PESHÁWUR.

THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.
LONDON.

1890.